

“Niets staat vast”

Tony Bloem stond al zenuwachtig klaar om z'n openings-lezing te houden terwijl voorzitters van JongerenCommissie en FODOK hun openingswoorden hielden. Toen was het podium voor Tony. Het ging over doven identiteit. Tony vertelde op een mooie manier dat hij eigenlijk een aantal spiegels met zijn gezicht erop om zich heeft heeft. Hierdoor zien verschillende mensen hem met een verschillende identiteit. Als hij bij zijn familie is zien ze hem als vader, zoon en familielid, op zijn werk zien zij collega hem als hun dove collega en bij zijn vrienden zien ze hem als een dove kamerraad. Zo probeerde hij ons uit te leggen hoe het leven en de omgeving van iedere dove persoon hun eigen identiteit kunnen beïnvloeden. Het leek wel alsof het publiek bij Tony's lezing geen blokkades voelde. Want ze begrepen Tony heel goed. Een dove identiteit met onze eigen ervaringen. Voor ons staat niets vast!